

Chiều Đông Viên Xứ

Nguyễn Hữu Triều

Slow

Chiều Màn đông trên xứ người tâm hồn sao buồn
Màn đêm rơi xuống dần tâm tình ai lữ

nhớ hoài niệm về quê xa bao năm trường xa cách lòng tiếc nuối khôn
thứ dật dào tình quê hương tâm tư tràn nhưng nhớ cùng tiếc nhớ bằng

khuây bao tháng năm dần trôi thương nhớ người mẹ hiền bao năm chưa gặp
khuâng bao kỷ niệm ngày thơ xa cách từ chiều nào ra đi xa người

mặt cùng đàn em bé thơ chắc giờ đã lớn khôn theo tháng năm tàn
tình ngày nào quen biết nhau có còn nghĩ tới ta hay đã quên từ

1. phai ôi thương nhớ thiết tha quê hương quá xa xôi

2. lâu như áng mây chiều bay theo cơn gió xa xôi Quê hương

ôi sao nghìn trùng cách biệt bởi vì đâu ly tan từ ngày
ôi bao giờ về trở lại ngày đoàn viên bao nhiêu tình yêu

ấy thương quê hương lòng tiếc nuối dật dào lòng mẹ
mên thương quê hương lòng nhưng nhớ vô vàn dù thời

3. ru đã qua bao tháng năm Quê hương gian trôi qua bao tháng năm